

Mytilenæus, Bias Prienæus, Cleobulus Lindius, & Periander Corinthius; omnes inter se magno necessitatis & necessitudinis vinculo copulati. Eorum autem nomen, honorem auxit & famam, summa moderatio cum modestia; quæ maximopere claruit in tripode ex auro, tracto à piscatoribus in rete, ab illisque Archonti dato, ut sapientiori ex philosophis florentibus traderetur: at sibi re-nuentes pignus abdicarunt, alium sapientio-rem arbitantes: donumque reversum est ad Thaletem, qui primus remisit. Unde cum nemo illorum accipere vellet, consecratus est Apollini Ismenio, tanquam Isentiarum Numini, quin Mercurius cautaretur. Briet. ann. præfat. Hinc cultus Ismenij Apollinis etiam extra Thebas propagatus.

Eorum modestia.

Et tripod aureus.

Templum & donaria Apollinis Ismenij.

Mantus saccus felle.

Expeditio Timoleonis in Siciliam.

Prodigia.

14 Ibi erat ei sacrum inligne templum, cui Croesus pretiosa donaria tribuit; ac inter cætera etiam tripodem aureum. Herodot. 1. n. 28. Uti vetus Oraculum colebatur impensius. Idem in eo, asserit vidisse litteras Cadmeas in tripodibus quibusdam incisas: lib. 5. n. 13. Tiraquell. in Alexandr. 6. cap. 4. & Gyrald. Syntagm. 7. n. 14. Templum describit Pausanias, cap. 289. In colle, ait, situm est, & in vestibulo hinc & hinc simulacra Mercurij & Minervæ: in eodemque exit saxum, quò infedit Manto Tireliæ filia fatidica, diciturque sella & curvus Mantus. In templo imago Apollinis, eà magnitudine, qua Branchidis est; specie etiam ipsa ab illo nihil differt: nisi quòd ille in Branchidis Apollo ex ære; Ismenius hic ex cedro est. Eorum signorum si quis alterum viderit, non discernet. Thebani puerum claris natalibus, & formâ præstantem, annum sacerdotem deligunt, cui Lauriger cognomen est. Eadem apud Gyrald. d. & Cœl. Rhodig. 16. cap. 19.

15 Hac etiam die signatur expeditio Timoleonis, missi à Corinthijs in Siciliam, ubi Syracusas libertati restituit, atque Dionysium ex illis atque tyrannide viriliter expulit. Nonnius in Goltz Græc. Tabul. 12. Fratrem suum, tyrannidem molientem, oppressit, ut facilius in alieno dominationem insolentem opprimeret. Ibid. Plutarch. in eo, & Turfelin. ann. v. c. 408. Expeditio grata Numinibus, maximè Siciliæ patronis; & confirmata singularibus portentis. Paratiz navibus (insit Plutarch.) sacerdotes Proserpina per quietem imaginata sunt, videre se Cererem & Proserpinam ad iter accingentes; dicentesque navigaturas sese cum Timoleonte in Siciliam. Itaque Corinthij sacram trirrem paravere, & Dearum istarum navim nominarunt. Timoleon Delphos profectus, Deo

sacris operatus est: cùmque ad Oraculum descenderet, vitæ quædam coronas insertas, intextasque acu victorias sortuito casu in caput ipsius delata est; ita ut videretur à Deo coronatus. Proinde navibus noctu solvit, vento-que secundo navigavit. Tam cælum subito findi supra navim visum, multumque & lucidum ignem effundere. Index sax exitit, & cunctum comitata est, in eamque partem delata, quâ maxime Italiam versus nauta naves dirigebant. Vates hoc ostento testimonium ferre somnio sacerdotum dixerunt; Deasque auxiliatrices hujus expeditionis, cælitus eo fulgore praluxisse. His Dijs sacellum domi erexit, & Eventui felici, sive Bonæ Fortunæ. Idem ibid. & in Præcept. Politic. dicitur etiam Æmilij Prob. in ejus Vit. hic-que Dionys. Lambin. à n. 78. Reliqua, 8. & 27. April. ubi de illius celeberrimis victorijs.

16 Hac in die natus insignis tyrannorum vindex Aratus, qui patriam Sicyonem in libertatem restituit; de quo in eo Plutarch. Unde Meurlius in Græc. feriari. inquit: Arati honori à Sicyonijs institutum festum. Duo illi festi dies dati fuerunt: unus, quo civitatem à tyrannide vindicasset, qui erat quintus Anthesterionis mensis (de quo nos 5. Novembr.) alter verd quo natus esset, quo die sacerdos fasciam non ex toto candidam, sed purpurâ interextam gerebat, canebanturque carmina ad citharam à Symphoniæ, ducente pompam puerorum & adolescentum gymnastarcha; ac prosequente item Senatu coronato, reliquisque civibus. Idem Plutarch. d. qui inter honores numerat, eum à Sicyonijs concessam sepulturam intra muros, oraculo Delphico; unde mutato in festivitatem luctu, coronati albisque vestibus, corpus Sicyonem deportarunt. Ibi que erexerunt columnam, quò ejus gesta præclara legebantur.

Ortus Arati, & honores.

DIES IX. FEBRUAR.

1. Grad. 19. Solis in Aquario, qui dicitur Veris initium. K. R. Ovid. v. 149.

Quintus ab æquoreis nitidum jubar extulit undis Lucifer, & primi tempora veris erunt. Ne fallere, tamen restant tibi frigora, restant: Magnaque discedens signa reliquit hyems. Obscurum astrum: emergit Aquarius. Ptolom. Lucida Hydra vespere ortur. Junctin. K. A. Cauda Delphini vespere occidit. Alsted. Uranom. Vir caput amputatum manu tenens. Sph. Arab.

Axa ducitur.

Arab. Axa filia Caleb pacta pridie Othonioli, ducitur à marito cum dote prædivite; sed ampliorem ambiebat, & aliquid ultra fortem, tanquam signum amoris paterni; unde suasa à viro suo terram irriguam, & delitiosam petijt industriè à patre Caleb, quam libenter obtinuit. Historia habetur, Josue, 15. à 17. & Judic. 1. 14. Vide hic Serar. & ibi Alapid. qui subdit: Deus rem hanc totam direxit; quia destinabat Othonielem successorem Josue in principatu.

Abalom admittitur in patris gratiam.

Ejus pulchritudo & cesaries.

Calliditas & astus.

2 Anno regni David 24. post duos ferè annos à revocatione improbi Absalomi de Gessur in Jerusalem; cùm hic penderet, sine gratia Regis patris, irrita fore pravij genij vasta in ambitum molimina; immotum haud reliquit lapidem, ut serpens caput erigeret, & quam conceperat, iniquitatem pareret. Omnia occlusa reperit, & patronum Joab pristinum rogatu importunè quæsit, cujus messes hordei, cùm adhuc in herba esset, jusit incendi, quoniam ad illum, utpote exosum præ moribus, venire noluit. Interventu Joab, quod iniquè ambiebat, pietate patris, obtinuit, & osculatus à Rege, speciem imperij regio satellitio præ se tulit, ut quequaque quotidie in majora anhelans, ut maturâ occasione potiretur voto patrem de folio eijciendo.

3 Ille ut scelestus sine flagitijs vivere nequibat. Nequitiem in fortuna adversa occultabat, ut dato tempore vomeret quæ fove- rat pectore innata malignitate. Crudelitas, ambitio & luxuria non deponuntur, celantur. Latent impia conamina, quia ad expressionem malitiæ desunt necessaria instrumenta. Malitia non mutatur in melius, sed in aliud. Ita ergo Davidis benevolentiam Absalomus callidè vertit in insolentem audaciam. Specie corporis sollicitabat corda filiorum Israël, plenè pulcher: cujus cesaries, quia gravabat caput, haud quia Nazaraeus esset, ut effluunt Rabbini in Sanehedr. cap. 2. quotannis tondebatur (longè à veritate Hebrej in Tradition. dicentibus, singulis mensibus; & Joseph. 7. Antiq. cap. 8. Intra octavam quemque mensem.) pondo 200. siclorum; vel quia hoc pretio fecerunt illa tonsura emebatur. Comestor, hic cap. 14. Dum liberè per civitatem vagaretur; manè per singulos dies, amorem populi in se derivans, ac patri invidiam concilians, linguis micabat ore trifulcis. Accedens Regiæ foribus, osculo & amplexu litigantes excipiebat, singulis, estò contrarijs, in lite palmam adjudicabat, popularem auram captans, & studijs pravis vota in regimen sollicitans; potissimè dicitans patri pes-

simos esse consiliarios, & in ferendis sententijs etiam Regis lapsos præ affectione sensus. Quò non pervenit ambitionis ingenium? In hujusmodi embolia construenda biennium consumpsit; de quo 10. Jun. n. 2. Cuncta ex 2. Reg. 14. à v. 29. & 15. à v. 1. Joseph. loc. cit. Rab. Abrah. Zachut in Juchaf. & Bartoloc. in Bibl. Rabimic.

4 Anno decimo Sedeciæ Regis Juda, urgente exercitu Chaldæorum oppugnationem Jerusalem, & quotidie transeuntibus civibus in hostium castra; magnis premebantur periculis infelices habitatores, & Sedecias angebatur curis, hinc à Jeremia, hinc à Principibus tractus. Quod illum magis pupugit, fuit transitus Godoliæ ad Nabuchum. Juxta Hebræos hortante Jeremia, ut ait Lyran. Tunc perplexus, transactis decem diebus, ex quo Jeremias extractus fuerat è lacu, vocavit Sedecias è carcere ad portam, qua Regiæ è templo respondebat, secretò (ter, ait Comestor) Prophetam, consulens, quid tanta in pressura facturus? Monuit Vates, se civitatemque dedere Regi Chaldæorum, quin timeret à transfugis (qui eò in aliena castra transierant, quoniam claudes venturam sustinere nequiverant) aliàs ni traderet, proculdubio traderetur. Sedecias noluit acquiescere, & recessit in aulam, sed nesciens quò iret. Jerem. 30. à 14. Comest. in 4. Reg. cap. 43. Adrichom. Tornieil. & Joseph. 10. Antiq. cap. 10.

Godolias transit ad Assyrios.

Sedecias renuit Jeremie consilium.

Ptolemeus Lagi quis?

5 Ab hinc anno, 284. à morte Alexandri Magni 3. sub Onia Prisco, summo sacer-dote, anno 5. Ptolemeus Lagi filius, etfi habitus Philippi, Alexandri patris (de quo fusè Justinus, Diodor. Sicul. Q. Curt. & Plutarch. in Alexandr.) cùm sibi inter regno-rum prædam, Ægyptiacum vendicasset; nè ab illo propelleretur tot emulis, potentia validis, conciliatis indigenis, quos humanitate, liberalitate & fortitudine in libertatem vocavit (quæ de causa ab illis vocatus postea Soter) expeditionem cum selecto exercitu cogitavit in confinia; ut si fortè ab alijs uti suspicabatur, peteretur, dumtaxat, redderet quod rapuerat. Unde societate, auxilijsque Seleuci Nicanoris, cui Syria contigit in principatum; Phœniciam ac Cœlesyriam Ægypto junxit. Briet. & Salian. Ann. 3733. qui addunt: Inimò si Josepho fides, Judæam unde abduxit centum viginti millia: quorum armata triginta millia deposuit in præsidijs suis, reliquos vendidit servos.

6 Historiam plures referunt, sed Raucelinus præfatam cladem 9. Adar. factam, observat: quò fulcro, nescio, sed ex ejus fide signo. Joseph. 12. Antiq. cap. 1. astu ac do-

lo Jerosolymam ab illo occupatam, astruit; quam vi expugnare nequibat, ut illa captâ minimè possit sublevari. Ingressus est urbem Sabbato (Torniellus hunc annum vocat Sabbaticum) specie sacrificij, Summo Sacerdote ac Principibus coloru credentibus, cum cives inermes essent, nec armis illo in die fatuè uti vellent (quapropter jurè fatuos atque supersticiosos appellavit, immò ridiculos) sine ullo obice positus est civitate, quam divitijs & civibus spoliavit. Ptolemaeus (inquit Joseph. d.) multos captivos ex montano Judæa tractu, & Jerosolymorum vicinia, Samariaque & Garizin monte, in Ægyptum traductos, jussit sedes ibi figere: & cum Jerosolymitas pertinacissimè jurandi fidem servare compertum haberet, ex responso quod Alexandri legatis, post Darij cladem dederant; multa ex eis præsidia disposuit per arces; & cum eis apud Alexandriam jus civitatis pari cum Macedonibus conditione dedisset; sacramento omnes devinxit, servaturos fidem posteris ejus, qui tam multa ipsis crediderat. Per hanc captivitatem, etsi minimè fuerit generalis, Judæos diffusius dispersos fuisse in nationes (unde dicitur Actor. 2. 5. Erant in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cælo est) dicit Petr. Comest. in Esther, cap. 6. Ludicrum profectò, cum memoria hinc tantum fiat de Ægypto, ubi non omnis natio: quinimò Joseph. d. non aliò nisi sub Ptolemæi ditione fuisse delatos, asserit; quæ minimè extendebatur in omnem nationem, quæ sub cælo est. Plures, quam capti, secesserunt tunc in Ægyptum, ubertate terræ allecetos, & Regis liberalitate; astruit ibid. Joseph. quos quidem omnes filius ejus Philadelphus dono patriæ & Eleazaro, Summo Sacerdoti restituit, dum sollicitavit Sacra volumina Bibliothecæ Alexandrinæ. Schedel in 5. Mundi arat. De præsentis populi Israëliti vexatione & captivitate, nihil ex Scriptura legitur; nec unde tanta clades à Deo permilla, cum ipse è Babylonia & Perside tot remigrationibus restituerit in præscam terram Chanaan, & continuo vigilaret in ejus custodiam, ut claruit singulari miraculo, adveniente furibundo Alexandro è victa Tyro, adversus cives & urbem. Si licet ariolari, cogitarem, poenam fuisse propter commercium illorum cum Samaritanis, quorum templum tunc recens florebat (de quo 25. Septembr. fusè.) dicente Josepho d. lib. 11. cap. 8. Post obitum Alexandri, imperium quidem ejus inter Successores est divisum: templum verò in Garizin monte situm, mansit

Jerosolyma dolo cepit.

Unde Judæis tanta tunc clades?

incolume; & si quis apud Jerosolymitas, aut illiciti cibi sumpti, aut violati Sabbati, aut alterius similis criminis reus ageretur; ad Sichimas confugiebat, calumniam se passum dicitur. Immo sub Ptolemæo præfata clade, lib. 12. cap. 1. subdit: Seditiones continua fuere inter eorum posteros & Samaritas, insuuta patria pervicaciter retinentes: pugnantque inter se jugiter, dum Jerosolymitanum suum templum sacrosanctum esse affirmant, & victimas à Judæis non aliò mittendas: Samarita contra, in montem Garizin eas mitti debere, contendunt. Vide dicta Tom. 7. T. 9. n. 2.

8 Philadelpho filio præfati Ptolemæi (à quo successores nominis acceperunt insigni, sicut pridem ante Cambysem Pharaonis gloriabantur cognomine) ab Historicis tribuitur erectio Bibliothecæ Alexandrinæ, industriâ ac dexteritate Demetrii Phalerei, qui ad illum confugit, postquam functus Athenis nobilioribus Magistratibus, civium invidia à patria pulsus est. Joseph. 12. Antiq. cap. 2. Comestor, d. cap. 7. alijsque multis sed falluntur: etenim quia ut familiaris & amicissimus Ptolemæo Lagi (qui filios habebat ex Eurydice, & Berenice, cujus filius Philadelphus) periuadere conatus est, ad regnum non hujus, sed illius filios evehere; à Philadelpho, postquam pater fato functus, multatus est exilio, & in desertam regionem ejectus, ubi mœstitudine tabescens, morsu aspidis voluit perire. Briet. Ann. 3770. & Petav. 1. p. Rationar. lib. 3. cap. 18. Quare perperam instrui potuit Bibliotheca à Demetrio sub Philadelpho, qui statim post patris obitum de medio sustulit.

9 Videor mihi videre, cum AA. haud infimi sublelli, & plurimi, contraria astruant (potissimè Aristetas qui illum impulsorem & fautorem facit translationis codicum sacrorum in Græcum idioma) posse dici, ut concilientur; totum contigisse illo in anno, qui unicus tantum, quo cum patre regnum Philadelphus tenuit, ut notat Ptolom. in Atmagest. & in initio regni, decreto averfi Regis, qui penè Demetrii consilio caruerat regno, exulaverit. Vel utroque regnante perfectam fuisse librorum congeriem, & Bibliothecam erectam; verum propositum ac expensas in voluminum inquisitionem primi Ptolemæi fuisse, dum ad illum præ Atheniensium tædio fugit Demetrius; de quo Ludov. Vives in 18. Civ. cap. 42. inquit: Vir nobilissimis maximisque functus magistratibus, studijs se tradidit, accitis undique ingenijs, & constructâ illa nobili Alexandrinâ Bibliotheca. Cogitationi favet Brietius, qui

Bibliotheca Alexandrina à quo Ptolemæo erecta?

Demetrius Phalereus exulat & perit.

qui agens de Bibliotheca Atheniensi, Ann. 3732. & secundo regni Ptolemæi Lagi; inquit: Aristoteles Bibliotheca concinnanda primus auctor fuit, idque Ptolemæum edocuit. Ex quo patet non per Philadelphum, sed per patrem Bibliothecam Alexandrinam fuisse efformatam.

10 Dicit etiam potest partem à patre, & partem à filio congregatam, ut Alexandria esset tunc insignior in orbe bibliotheca. Demetrius Phalereus (inquit Aristetas in Histor. 70. Interpret.) cum regia Bibliotheca præpositus esset; diligenti curâ elaborabat, ut ex universo orbe volumina compararet, distributis per loca hominibus, qui libros & emerent & transcriberent; quo studio demum perfecit, ut adimpleretur Regis propositum (Ptolemæi primi scilicet, quod monitu Aristotelis conceperat) Nam cum ab eo peteretur, quot librorum millia congregasset; jam ducenta millia, inquit, in bibliothecam redacta sunt: brevique numerum adimplebo, qui ad quingentorum millium summam ascendat. Unde cogitari licet, sub Ptolemæo Lagi à Demetrio congregatam summam primam; & novissimam, dum à patre assumptus est Philadelphus in throni societatem: quapropter illò decedente dicta est Bibliotheca Philadelphi. Alius cogitet alia. Joseph. d. idem refert. & Genebrard. Ann. 3830. pro Demetrio exule successum præsidem bibliothecæ signat Callimachum; qui suis scriptis augere quibat, cum scripsisset octingenta volumina. Idem ibid.

11 Hujus Bibliothecæ numerus variat apud AA. Plutarch. in Casare, signat voluminum tantum quinquaginta millia. Genebrard. d. quinquaginta quatuor mill. Gellius lib. 6. cap. 17. septuaginta mill. Seneca de Tranquillitate. Ann. cap. 9. inquit: Quadringenta millia librorum Alexandria arserunt, pulcherrimum regie opulentiæ monumentum. Alius laudaverit sicut Livius, qui elegantia Regum, curaque egregium id opus, ait, fuisse. Ammian. Marcellin. lib. 22. prope finem, collocat in Serapidis templo (de quo latè 25. April.) subditque: Continentem ferè septuaginta voluminum millia, quæ direpta urbe sub Casare Dictatore conflagravit. Incendium referendum, 24. Mart. n. 17. Pridem in Ægypto usus erat Bibliothecarum: unde Thebis à Diodoro Siculo, lib. 1. n. 31. signatur bibliotheca, cum Deorum imaginibus, & inscriptione: Medicarium Anima. Idem videris apud Læl. Bisciol. Tom. 1. Horar. susceiv. lib. 15. cap. 4. & alias orbis celebres bibliothecæ, ibid. & apud Majolum, Tom. 1. Colloq. 23. cum Paul. Orolio lib. 6. cap. 18.

Quo in loco sita?

Bibliotheca Thebana.

Tom. 1. Ephem.

12 Quæ à Ptolemæis erecta ex æmulatione provenit, & à cunctis successoribus propensè aucta fuit; qua de causa dicta Studium Regum, maxime Philadelphi, cum audisset Attalum primum Pergami & Galatiæ regem, egregiam meditari bibliothecam, preparatis membranarum in communem delectationem (ut ait Vitruvius de Architect. lib. 7.) quare zelo incitatus, haud minori industria Alexandria efformavit insigniorem: equidem in illa dumtaxat ducenta millia librorum, & in hac septingenta millia fuisse; tradit idem, & alij, ut vidimus. Latè Plin. lib. 13. cap. 11. quem videtis, & Dalecamp. hic à Littera N. E converso refert Genebrardus, quò dudum: Usus papyri (ait) qua abundant Nilus & mare Ægyptium Rubrum, sive Charta juncea, inventus est, cum ab Attalo Rege primo Pergami & Galatiæ, membranas Philadelphus obtinere ad parandam librorum tantam suppellectilem, non potuisset. Antea scribebatur in libris, sive corticibus arborum. Hujus autem æmulatione, Attalus insigniorem quidem, sed tamen multò inferiorem Bibliothecam parat viris doctis, quales plurimos istud ævum ferebat, è Græcia conquistos. Etiam Suidas refert in Euphorione; & Tzetzes de Lycophrone: apud quem Philadelpho regnante septem Poetas floruisse reperies, dictos Plejades: præfatum scilicet Lycophronem, Callimachum, Aratum, Theocritum, Nicandrum, Philicum & Homerum junioem. Confulesis Genebr. loc. cit. Plinius lib. 35. cap. 2. postquam de Asinio Pollione inventore Bibliothecæ inter Romanos locutus, subdit: An priores cæteras magno certamine instituere, non facile dixerim. Facile prorsum cum Asinius florisset sub Augusto. Athenæus 1. Dipnosophistar. cap. 11. inter celeberrimas, quas ibi signat, celebriorem orbis plaudit bibliothecam Philadelphi: de quo Alexander Neapolitan. lib. 1. cap. 2. Stratonis (inquit) discipulus fuit, omni doctrina genere clarus, qui cum viribus attenuatis, infirmâ valetudine laboraret; miro discendi studio affectus, nobilem illam omnium sermonibus celebratam bibliothecam, conquistis undique exemplaribus, omniumque linguarum voluminibus, construxit, pulcherrimum sanè regie opulentiæ monumentum. Hac enim de causa ut perfectam vidit, instituit ludos in honorem Apollinis, & Musarum. Vitruv. d. & Gyrard. Syntagm. de Musis, n. 24. Hoc est in honorem Sapientiæ, quæ in bibliotheca aperiebat Scholæ.

Usus papyri.

Bibliotheca Pergameæ.

Primus inter Romanos instituit Asinius Pollion.

Philadelphus literis addidit.

Varijs ludis bibliothecam dedicavit.

Ee Hoc.